

د قرآن نور

اول جز : درس 13: سورة البقرة آيات 82 - 74

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ثُمَّ	قَسَتْ	قُلُوبُكُمْ	مَنْ بَعْدَ	ذَلِكَ	فَهِیَ
	ق س و	ق ل ب	ب ع د		
بیا	سخت شو	ذرو نه ستاسو	پس	دهغه نه	نوهغه
كَالْحِجَارَةِ	أَوْ	أَشَدُّ	قَسْوَةً ج	وَإِنَّ	مِنَ الْحِجَارَةِ
ح ج ر		ش د د	ق س و		ح ج ر
د کانري پشان دي کانبي	یا	زیات سخت	په سختی کین	او به شکه	حنه کانري
لَمَّا	يَتَفَجَّرُ	مِنْهُ	الْأَنْهَارُ	وَإِنَّ	مِنْهَا
	ف ج ر		ن ه ر		
البته هغه دي چه	را بهیزي	دهغه نه	نهر ونه	او به شکه	حنه دهغه نه
لَمَّا	يَشَقُّقُ	فَيَخْرُجُ	مِنْهُ	الْمَاءُ	وَإِنَّ
	ش ق ق	خ ر ج		م و ه	
البته هغه دي	چه اوچوي چي وچوي	پس را اوحي پس را وحي	دهغه	اوبه	اوبه شکه
مِنْهَا	لَمَّا	يَهْبِطُ	مِنْ خَشْيَةِ	اللَّهُ ط	وَمَا
		ه ب ط	خ ش ي	ال ه	
حنه دهغه نه	البته هغه دي چه	را ارغري راوحي	ديري نه د بيري خه	د الله تعالي	او نه ده
اللَّهُ	بِغَافِلٍ	عَمَّا	تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾		
ال ه	غ ف ل		ع م ل		
الله	غافل	دهغه نه چه	تاسو عمل کوي-		

أَفَتَطْمَعُونَ	أَنْ	يُؤْمِنُوا	لَكُمْ	وَقَدْ	كَانَ
ط م ع		أ م ن			ك و ن
ایا بیا هم تاسو	چه	هغوی به	ستاسو دپاره	او به شکه	ده

ایمان راوړي

طمع لری (امید لري)

د قرآن نور

اوّل جز : درس 13: سورة البقرة آيات 82 - 74

فَرِيقٌ	مِّنْهُمْ	يَسْمَعُونَ	كَلَامَ	اللّٰهِ	ثُمَّ
ف ر ق		س م ع		ا ل ه	
يو دله	دهغوى نه	دهغوى اوري	كلام	د الله	بيا
يُحَرِّفُونَهُ	مِنْ بَعْدِ	مَا	عَقْلُوهُ	وَهُمْ	يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
ح ر ف	ب ع د		ع ق ل		ع ل م
دهغوى تحريف كوي په	پس دهغوى نه	چه	دهغوى پوهه	حالانكه دهغوى	دهغوى علم لري-

شو په هغه

وَإِذَا	لَقُوا	الَّذِينَ	آمَنُوا	قَالُوا	آمَنَّا
	ل ق ي		آ م ن	ق و ل	آ م ن
اوچه كله	دهغوى ملاقات كوي	دهغوى سره چه	ايمان ئي راوپه دے	دهغوى وائي	ايمان راوپرومونز
وَإِذَا	خَلَا	بَعْضُهُمْ	إِلَىٰ بَعْضٍ	قَالُوا	اتَّخَذْتُوهُمْ
	خ ل و	ب ع ض	ب ع ض	ق و ل	ح د ث
اوچه كله	خان له شي يوازي سي	خني دهغوى	د خنو سره (طرفته د خنو)	دهغوى وائي	ولي تاسو خبروي دهغوى
بِمَا	فَتَحَ	اللّٰهُ	عَلَيْكُمْ	لِيَحَاجُّوكُمْ	بِهِ
	ف ت ح	ا ل ه		ح ج ج	
خه چه	كهلاؤ كړي دي (خلاصه كړي دي)	الله تعالي	په تاسو	خكه چه دهغوى جكره او كړي ستاسو سره	سره د دے
عِنْدَ	رَبِّكُمْ	أَفَلَا	تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾		
ع ن د	ر ب ب		ع ق ل		
په نزد	ستاسو د رب	ولي بيا نه	تاسو د عقل نه كار اخلي-		

د قرآن نور

اوّل جز : درس 13: سورة البقرة آيات 82 - 74

أَوَلَا	يَعْلَمُونَ	أَنَّ	اللَّهُ	يَعْلَمُ	مَا
	علم		اله	علم	
ولي آخر نه	هغوى علم لري	بے شکه	الله تعالي	هغه علم لري	څه چه
يُسِرُّونَ	وَمَا	يُغْلِنُونَ ﴿٧٧﴾			
سرر		علن			
هغوى پتوي	اوڅه چه	هغوى ظاهر وي			

وَمِنْهُمْ	أُمِّيُونَ	لَا يَعْلَمُونَ	الْكِتَابَ	إِلَّا	أَمَانِيَّ
	امم	علم	كتب		مني
اوپه هغوى كنب	بے تعليمه دي	نه هغوى علم لري	د كتاب	سيوائے	د دروغود خواهشاتونه
وَإِنْ	هُمْ	إِلَّا	يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾		
			ظنن		
اونه	هغوى	مگر	هغوى گمان كوي		

فَوَيْلٌ	لِّلَّذِينَ	يَكْتُمُونَ	الْكِتَابَ	بِأَيْدِيهِمْ	ثُمَّ
		كتب	كتب	يدي	
پس خرابي ده (تباهي)	دهغوى دپاره چه	هغوى ليكي	كتاب	په خپلو لاسونو	بيا
يَقُولُونَ	هَذَا	مِنْ عِنْدِ	اللَّهِ	لَيْشَتَرُوا	به
قول			اله	شري	
هغوى وائي:	دا	د طرفنه دے	د الله	ځكه چه هغوى واخلي	په بدله كنب د دے
ثُمَّنَّا	قَلِيلًا	فَوَيْلٌ	لَهُمْ	مِمَّا	كَتَبَتْ
ثمن	قلل				كتب
قيمت	لږ	پس خرابي ده	دهغوى دپاره	په وجه	د ليكلو

دهغه چه

د قرآن نور

اول جز : درس 13: سورة البقرة آيات 82 - 74

أَيَّدِيهِمْ	وَوَيْلٌ	لَّهُمْ	مِمَّا	يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾
ي دي				ك س ب
دهغوى د لاسونو	او خرابي ده (تباهي ده)	دهغوى دپاره	په وجه دهغه چه	دهغوى د كمائي (د كتيه) -

وَقَالُوا	لَنْ	تَمَسَّنَا	النَّارُ	إِلَّا	أَيَّامًا
ق ول		م س س	ن ور		ي وم
او هغوى وائي	هر كزنه (هيڅ كله نه)	رسي به مونز ته (رسيزي به مونز ته)	اور	مگر	يو څو ورځه
مَعْدُودَةً ط	قُلْ	أَتَّخَذْتُمْ	عِنْدَ اللَّهِ	عَهْدًا	فَلَنْ
ع دد	ق ول	أ خ ذ	ع ن د ال ه	ع ه د	
د شمار	او وايه	ولي اخستي ده تاسو	د الله نه	څه وعده	نوهيڅ كله به نه
يُخْلِفَ	اللَّهُ	عَهْدَهُ صلى	أَمْ	تَقُولُونَ	عَلَى اللَّهِ
خ ل ف	ال ه	ع ه د		ق ول	ال ه
خلاف كوي	الله	دخپلي وعده	يا	تاسو وائي	په الله تعالي
مَا	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾				
	ع ل م				
څه چه	نه تاسو علم لري -				

بَلَى	مَنْ كَسَبَ	سَيِّئَةً	وَأَحَاطَتْ	بِهِ	خَطِيئَتُهُ
	ك س ف	س و ا	ح ط ا		خ ط ا
هاں (ولي نه!)	چا چه او کتله	څه خرابي	او گير کړو	هغه	د هغه خطا
فَأُولَٰئِكَ	أَصْحَابُ	النَّارِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٨١﴾
	ص ح ب	ن ور			خ ل د
نوهم هغوى دي	ملگري	د اور	هغوى	په هغه کښ	هميشه اوسيزي -

د قرآن نور

اول جز : درس 13: سورة البقرة آيات 82 - 74

وَالَّذِينَ	آمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	أُولَئِكَ	أَصْحَابُ
	اُمن	عمل	صلح		صحاب
او هغوی چه	ایمان ئی راوړئ دے	او هغوی عملونه او کړل	نیک	هغه خلق دي	ملکري
الْجَنَّةِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾		
جن			خلد		
د جنت	هغوی	په هغه کښ	همیشه اوسیدونکي وي-		